

me på dette forhold. Jeg forventer derfor også, at den debat, som er bebudet internt i Det Mellemkirkelige Råd, vil resultere i den nødvendige selvjustits, så vi ikke igen skal opleve tilsvarende situationer, hvor man kan få det indtryk, at medlemmer af Det Mellemkirkelige Råd uden nogen ret tiltager sig en kompetence til at udtale sig på folkekirkens vegne.

Jesper Langballe (DF):

Ministeren siger, at ministeren forventer, at denne tiltrængte påmindelse vil blive husket og efterlevet. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad hun har at have sin forventning i.

Det er jo ikke første gang, Det Mellemkirkelige Råd optræder på tilsvarende vis. Vi erindrer sagen om, hvordan Det Mellemkirkelige Råd sendte fredsvagter ned til ensidig støtte for palæstinenserne mod Israel i den mellemøstlige konflikt. Dengang blev der også udtalt en skarp påmindelse fra ministeren.

Når nu det gentager sig, efter min mening denne gang endnu grovere, så kan man jo kun opfatte det som regulær trods, som simpelt hen et udsagn som: Vi vil da give blanke osv. i, hvad Folketing og ministerium siger, for hvad rager det os? Vi repræsenterer retfærdigheden, vi skal nok selv sætte vores dagsorden.

Er ministeren enig med mig i, at hvis der ikke sker noget radikalt, så vil det her gentage sig senere hen?

Kl. 14.20

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er meget enig i den betænkning, som blev udarbejdet i forbindelse med permanentgørelsen af Det Mellemkirkelige Råd, hvor Venstres medlemmer af Folketinget gav udtryk for utrolig stor modvilje, ja, Venstre stemte imod forslaget om oprettelse af et mellemkirkeligt råd.

Jeg er helt enig i fru Birthe Rønn Hornbechs begrundelser for at stemme imod Det Mellemkirkelige Råd dengang. Begrundelserne var jo netop, at det ville være et brud på folkekirkens egenart og natur at få et folkekirkeligt organ, som kunne udtale sig på folkekirkens vegne. Og som fru Birthe Rønn Hornbech jo netop skrev: Uanset udvalgets bemærkninger om, at rådet ikke har synodal karakter, og det skal respektere folkekirkens egenart, ja, så kan man ikke være helt sikker.

Jeg synes, det er dybt, dybt beklageligt, at Det Mellemkirkelige Råd har svigtet det, der var en mærkesag for det Folketing, der vedtog loven i sin tid: At det netop ikke skulle udtale sig på folkekirkens vegne.

Jesper Langballe (DF):

Ja, der er jo ingen tvivl om, at situationen længe har været sådan, at stod det til Venstre og Dansk Folkeparti, så ville Det Mellemkirkelige Råd blive nedlagt.

Det er udmærket, synes jeg, at ministeren minder om historien om den modstand, der var fra Venstres side mod rådets oprettelse. Men hvis vi skal tale lige ud af posen, så er det jo sådan, at der altså er et andet regeringsparti, hvis kirkeminister i sin tid stod for oprettelsen af Det Mellemkirkelige Råd.

Jeg vil spørge ministeren: Dengang kunne man være uenig om, hvorvidt man skulle have et mellemkirkeligt råd eller ej, men synes ministeren ikke, at tingene har udviklet sig sådan nu, at Det Mellemkirkelige Råd faktisk er løbet løbsk, og at der derfor var grund til at prikke regeringspartneren på skulderen og spørge: Hør, skal vi nu ikke få gjort noget ved det, det kan ikke blive ved?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Nu er det sådan, at der skal et flertal til for at kunne ændre på en lovgivning, og jeg ser ikke det flertal i øjeblikket.

Samtidig kan man jo også spørge sig selv, hvordan folkekirken som sådan ville se på spørgsmålet om Det Mellemkirkelige Råd i dag. Det ved vi af gode grunde ikke.

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, man må sige, at med den sag, vi drøfter her i dag, som er den aktuelle anledning til at kritisere Det Mellemkirkelige Råd, har hele sagen om rådet fået en ny karakter.

Det vil være meget vanskeligt for regeringens ministre og for ordførere i regeringspartierne at skulle forsvare, at man opretholder en tilstand, der betyder, at folkekirken bliver sat til at øve kritik mod regeringens lovforslag. Vi er jo altså fuldstændig ude i hampen, hvis det kan fortsætte, at folkekirken får sit navn sat under protester mod regeringens lovforslag.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Synes ministeren selv, at regeringen vil kunne holde til det bare én gang til?